

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Exemplum à vetustis temporibus. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

*Victor Constantinus Max. Augustus, provincialibus
Palestinae, S.*

Exemplum à vetustis temporibus.

CAP. XXV.

QVamquam erat olim veterum memoria apud eos,
 qui rectè & sincere de Deo Opt. Max. sentiebant,
 euidens & perspicua differentia, quæ omnem dubi-
 tationem longe ab hominum mentibus dispulit, quæque
 etiam quantum intersit inter eos qui augustissimâ Chri-
 sti religionem studiose observant, & eos qui oppugnant
 eandem, atque adeo despiciatui ducunt, accurate distin-
 guebat, tamen iam & argumentis illustrioribus, & splen-
 didioribus rebus gestis, tum huius dubitationis insci-
 tia, tum quæ sit præpotentis Dei vis perspicuè patefit:
 Quandoquidem hos, qui fideliter sanctissimam Chri-
 stianorum legem & disciplinam colant, nullumque illius
 præceptum violare audeant, magna bonorum affluentia,
 & robur firmissimum ad præclaros conatus cum bona
 spe suscipiendos accommodatum: illos autem qui impia
 mente imbuti sunt, euentus etiam ipsorum institutis
 cõsentanei sequuntur. Quod si quisquam, qui neq; deum
 bonorum authorem agnoscere, neque officia honestati
 congruèta colere in animum induxerit, aliquid boni sit
 consecutus, euentu reru ab ipso gerendaru fidem oratio-
 ni nostræ facillè faciènt. Ac si quis superiora tẽpora hucuf-
 que cõtinuata animo percurrat, & priores res gestas acie
 ingenii contẽpletur, reperiet omnes, qui fundamentu re-
 rum gerendaru in iustitia & bonitate posuerint, conat⁹
 suos ad fœlicem exitum perduxisse, & tanquam ex suauĩ
 quadam radice dulcissimum fructum percepisse: at qui
 iniqua facinora edere aggressi sint, & nullam piã fan-
 ctamq; cogitationem erga humanu genus aliquãdo susce-
 perint. Sed homines exilio multare, illis cõtumelias face-
 re, bona publicare, cedes, & multa ei⁹ generis mala infer-
 re effrenate moliti sint, & neq; illos aliquando pœnitue-
 rit, neq; mentem ad meliora conuerterint, supplicia ap-
 posite ipsorum sceleribus respondentia subiisse.